Δημηγόρινόν Γράφειον Γιώργου Παπαδαύρου
Θεμιστοκλέους 1

ΠΑΝΗΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1935 — Περίοδος Δ'
Ἀριθμὸς φύλλου 359]286

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13 Ἀπριλίου 1962

ΙΔΙΟΚΥΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Τιμὴ φύλλου δραχμὴ 1

Ὅροι Συνδρομῶν

Δήμων, Ἐνώσεων, Τραπεζῶν	δρ.	300
Κοινοτήτων, Ἐπαγ. Ὀργαν.	»	200
Ἰδιωτῶν Ἐσωτερικοῦ ἐτησία	»	50
» » » ἑξάμ.	»	30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία δολλάρια		12
Δημοσιεύσεις κατὰ χιλιοστόν	δρ.	1,50
Κοινωνικὰ . . .	»	15

Ἐμβάσματα ἀλληλογραφία:
Ἰωάννην Κ. Οἰκονομίδην
Ἡγουμενίτσαν

«ΕΑΝ ΑΦΗΤΕ....»

«Ὁ θεὸς ὁμιλεῖ. Καὶ τὶ λέγει, τὶ νομοθετεῖ διὰ τοὺς ἰδικοὺς του, τῆς ἀληθείας τὸ στόμα; Ἀ παραίτητος προπόθησις διὰ νὰ συγχωρηθῆτε, νὰ λάβετε ἄφεσιν τῶν πολλῶν, τῶν ἀμετρήτων ἁμαρτιῶν σας εἶναι νὰ συγχωρήσητε τοὺς ἄλλους· νὰ μὴ κρατήσητε εἰς τὴν ψυχὴν σας κακί αν δι' ὅσα τυχὸν σᾶς ἔβλαψαν, σᾶς ἐζημίωσαν, σᾶς ἐλύπησαν. Εἴτε μὲ λόγια συκοφαντικὰ καὶ πικρὰ σᾶς ἐξέθεσαν καὶ σᾶς ἐτραυμάτισαν τὴν ὑπόληψίν σας, εἴτε μὲ ἔργα ἀδικίας συνετέλεσαν νὰ δοκιμασετε πικρίαν καὶ ἐκλαύσατε πολύ, εἴτε καὶ τὴν ζωὴν σας ἀκόμη ἐπεβουλεύθησαν, ἔχε τε καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν νὰ συγχωρήσητε, ὅλους νὰ τοὺς συγχωρήσητε. Χωρὶς αὐτὴν τὴν συγχώρησιν ἄφεσιν ἀπὸ τὸν θεὸν δὲν θὰ λάβητε. Καὶ ἂν νηστείαν αὐστηρὰν τηρήσητε ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν· καὶ ἂν μεγάλας ἐλεημοσύνας κάμνετε· καὶ ἂν ἱερὰς ἀποδημίας ἐπιχειρήσητε, δὲν πρόκειται νὰ συγχωρηθῆτε. Σαφής, κατηγορηματικός, ἀνεπίδεκτος οἱασδήποτε παρανοήσεως εἶναι ὁ λόγος του «ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῶν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ἐὰν δέ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τά παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν» (Ματθ. στ' 15-15)».

«... εἰς ποίαν ψυχὴν ἐκυριάρχησεν ἡ ἀντιπάθεια καὶ ἡ μνηστικακία καὶ δὲν τὴν ἐξήρανε καί δέν τοὺς ἀπεγύμνωσεν ἀπὸ κάθε αἴσθημα συμπαθείας, φιλανθρωπίας, ἀγάπης, ἐπιεικείας; Ἀνωταράσσεται ἡ ἰδία, ὅπως ἡ θάλασσα, ὅταν ἄνεμος ἰσχυρὸς τὴν σαλεύῃ. Ἀλλα διαταράσσει καὶ τὴν εἰρήνην τῶν ἄλλων, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ζῇ καὶ ἀναστρέφεται.. ».

Τ' ἀνωτέρω ἀποσπῶμεν ἀπὸ τὸ ἄρθρον τοῦ Παν. Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἰ. Δημοπούλου, ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν περιοδικὸν ὁ «Ἀστήρ», φύλλον ὑπ' ἀριθ 76 Καὶ τὸ ἀποσπῶμεν διότι τὸ θεωροῦμεν καὶ ἐπίκαιρον καὶ χρήσιμον. Δέν εἶναι ἄγνωστα εἰς τὸν χριστιανικὸν κόσμον τ' ἀνωτέρω. Ὅλοι γνωρίζουν, λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ — προπαντὸς κληρικοὶ — Θεολόγοι, κήρυκες τοῦ θείου λόγου — ποῖα τὰ συστατικὰ τῆς πίστεως καὶ αἱ προϋποθέσεις τῆς εὐλαβοῦς προσηλώσεως κάθε χριστιανοῦ, διὰ νὰ λέγεται καὶ νὰ εἶναι χριστιανός, πρὸς τὰς ὑψηλὰς διδασκαλίας καὶ παρακαταθήκας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ πολλοὶ οἱ ἐπαναλαμβάνοντες καὶ διδάσκοντες ταύτας. Ἀλλ' αἱ διδασκαλίαι πίπτουν συνήθως εἰς τὸ κενὸν, γίνονται ἀντικείμενον δυσμενῶν σχολίων, ὅταν τὰς διδασκαλίας δὲν ἀκολουθοῦν καὶ αἱ πράξεις τῶν διδασκόντων, ὅταν αἱ διδασκαλίαι δὲν συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ παραδείγματος. Κανένα θεώρημα γεωμετρικὸν, λαμπρῶς ἀναπτυσσόμενον, καθίσταται τόσον νοητόν, ὅσον κατὰ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογήν. Κανένα μάθημα ἠθικοπλαστικὸν διεισδύει βαθέως εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀκροατοῦ, μαθητοῦ, φοιτητοῦ ἢ μὴ, ὅσον τὸ παράδειγμα τοῦ διδάσκοντος. Ἡ θρησκευτικότης τοῦ χριστιανοῦ καὶ τοῦ κατηχητοῦ, γράφει τὸ ἐκκλησιαστικὸν περιοδικὸν «Τύπος» κρίνεται ἀπὸ τὰς πράξεις τοῦ διδάσκοντος ἢ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ κάθε χριστιανοῦ.

Νὰ κάμῃς, ὡς χριστιανὸς ἢ κληρικὸς, ἐλεημοσύνας, ἀλλὰ νὰ μὴ τὰς διαλαλεῖς χάριν αὐτοδιαφημίσεως, ἀποτελεῖ καθῆκον. Ἀλλ' ἡ ἀγαθὴ πρᾶξις χάνει τὴν ἀξίαν ὅταν πομπωδῶς γίνεται καὶ διαλαλεῖται. Εἶναι ἀντίθετος ὁ θόρυβος τῆς καλωσύνης πρὸς τὰ διδάγματα τοῦ Χριστοῦ εἰπόντες «νὰ μὴ γνωρίζῃ ἡ δεξιὰ τὶ κάμνει ἡ ἀριστερά . Καὶ ὅμως...

Ἐπιβεβλημένη ἡ ὑποχρέωσις νὰ συγχωροῦμεν τοὺς βλάπτοντας ἡμᾶς καὶ ν' ἀγαπῶμεν τοὺς ἐχθροὺς μας. Ἀλλὰ τό κακὸν γίνεται χειρότερον ὅταν συμπίπτῃ ὁ καὶνὸς χριστιανός νὰ συγχωρῇ καί ὁ συνχωρούμενος νὰ μὴ ἀποδέχεται τὴν συγχώρησι! Καὶ καθίσταται χείριστον ὅταν ὁ συγχωρούμενος εἶναι κληρικός καὶ δὴ θρησκευτικοδιδάσκαλος. Καὶ ἀκόμη πλέον χείριστον ὅταν, δηλώνων ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὅτι «θέτει τελείαν καὶ παύλαν εἰς τὰς διενέξεις» καί δίδει χεῖρα συμφιλιώσεως, συνεχίζει ἀπό τῆς μεθεπομένης τόν κατὰ τοῦ ἀντιπάλου του ἐξοντωτικὸν ἀγῶνα, μέ σκοπόν πλήρους τούτου ἐξουθενώσεως. Εἰς τὰς παρατηρήσεις αὐτὰς τὶ δύναται νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ ὁ Παν. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰ. Δημόπουλος;

Ι.Κ.Ο.

ΦΩΝΗ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΡΑΧΩΒΑ (ΦΙΛΙΑΤΩΝ)

«Ριζὸ» μετωνόμασαν τὴν Ἀράχωβα Φιλιατῶν οἱ ἀνιστόρητοι καὶ ἀγεωγράφητοι. Οἱ ἀνιστόρητοι, διότι ἡ λέξις Ἀράχωβα δὲν εἶναι ξένική. Καὶ εἶναι τόσον ἱστορικὴ ὥστε ἀλλαχοῦ διατηρεῖται ἡ ἰδία ὀνομασία. Ἀγεωργάφητοι διότι, κάθε ἄλλο παρά γιὰ «ριζὸ» μοιάζει ἡ τοποθεσία τοῦ χωριοῦ αὐτοῦ. Οἱ κάτοικοι οὔτε θέλουν ν' ἀκούσουν τὸ καινούριο ὄνομα τοῦ χωριοῦ των, τὸ προτιμοῦν νὰ λέγεται Ἀράχωβα, ποὺ εἶναι γνωστὴ γιὰ τὴν ἱστορία καί τάς παραδόσεις τοῦ χωριοῦ, ποῦ θὰ σβύνουν ὅλες μέ τὴν νέαν ὀνομασίαν. Ἐφώναξαν, ἐτσίρηξαν, ἀλλά τοῦ κάκου. Αἱ διαμαρτυρίαι των δέν εἰσηκούσθησαν ἢ δὲν ἔφθασαν στ' αὐτιὰ τῶν σοφῶν τῶν τοπονυμιῶν.

Ἀπὸ τὴν Ἀράχωβα — ἔτσι θὰ τὴν ὀνομάζουμε ἡμεῖς μᾶς ἔρχεται μιὰ φωνὴ διαμαρτυρίας γιὰ τὴν κατάστασι τοῦ χωριοῦ. Πνευματώδης ὁ πληροφοριοδότας μὰς γράφει:

«Βρισκόμαστε ἐμεῖς οἱ Ἀραχωβίτες ὄχι στὰ ριζὰ τοῦ Βουνοῦ, ἀλλά στήν ὑψηλότερη πρὸς τὴν κορυφὴ πλαγιὰ τῆς λοφοσειρᾶς ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Σίδερη καί φθάνει ὡς τὸ Μουλοῦνι. Στὴν μέση τῆς λοφοσειρᾶς αὐτῆς βρίσκεται τὸ χωριὸ μας, ἡ ἀγαπημένη μας Ἀράχωβα. Ἀπ' ἐκεῖ ψηλὰ ποῦ βρισκόμασθε ἔχουμε ἀπέραντη θέα. Ἀγναντατήουμε πρὸς τὰ γύρω βουνὰ καὶ κάμπους. Καὶ βλέπουμε παντοῦ δρόμους ν' ἀνοίγωνται καὶ ν' ἀποκτοῦν τὰ χωριὰ συγκοινωνία.

Ὅμως τό χωριὸ μρς βρίσκεται δυὸ χιλιόμετρα ἀπὸ αὴν κεντρικὴ ἀρτηρία στὸ χάνι — Τζούμα (Δάφνη). Καὶ ἀκόμη ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀπομονωμένο. Δέν εἶναι μεγάλη ἡ ἀπόστασι γιὰ νὰ ἰδοῦμε καὶ μεῖς δημόσιο δρόμο νὰ φθάνῃ στὸ χωριὸ μας, Οὔτε καὶ πολλὰ τά λεπτὰ ποῦ χρειάζονται. Ὅμως τίποτε δέν ἔχει γίνη στὰ 50 χρόνια ἐλεύθερης ζωῆς. Ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ μακαρίτου Νομάρχου Γουδῆ ἔγινε κάποιος λόγος. Ἐδόθηκε καὶ ὑπόσχεσις ὅτι θά σταλῆ τεχνικός νὰ κάμῃ τὴν χάραξιν. Ἀπέθανε ἐκεῖνος. Καὶ ἀπὸ τότε συζήτησι δὲν ἔγινε. Παρακαλοῦμε θερμῶς τὸν Νομάρχην κ. Τσιρκινίδην, νὰ λάβῃ τὸν κόπο ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὴν σπουδαιότερη ταύτη ἀνάγκη τοῦ χωριοῦ μας. Θά τοῦ εἴμεθα εὐγνώμονες. Καὶ σὲ σᾶς, κ. Οἰκονομίδη, θὰ ὀφείλουμε μεγάλη ὑποχρέωση, ἐάν δημοσιεύσετε τὴν παροῦσα καὶ ἄν πῆτε ἤ γράψε ἕνα καλό λόγο γιὰ νὰ βοηθήσετε τὸ χωριὸ μας».

Βαθὺς ὁ πόνος τῶν κατοίκων Ἀραχώβης διά τὴν ἔλλειψιν δρόμου. Μὰς εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς παρέμεινε εἰς τὸ περιθώριον τὸ χωρίον αὐτὸ, μακρὰν πάσης προσοχῆς καί ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος παρὰ τῶν ἁρμοδίων. Τὸ δίκαιον αἴτημα τῶν κατοίκων Ἀραχώβης θέτομεν ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ κ. Νουάρχου, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ τό προσέξῃ καὶ θὰ τὸ ἐξατάσῃ εὐμενῶς.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ὁ νοσταλγὸς τοῦ χωριοῦ του, Ἀντώνιος Τσούτσης, ἀποκατεστημένος εἰς Σκορπιώνα - Πλαταριᾶς καὶ ἐργαζόμενος ἤδη εἰς Γερμανίαν δι' ἐπιστολῆς μᾶς παρακαλεῖ νὰ διαβιβάσωμεν τὰ συγχαρητήριά μας εἰς τὸν Δημ)λον Σκορπιώνας κ. κ. Δημ Δάφνον διὰ τὸν ἀγῶνα του γιὰ νὰ γίνῃ καινούργιο σχολιὸ στὸ χωριό του. Καὶ εὐχαρίστως διαβιβάζομεν καὶ τοῦ ἰδίου τοῦ ἐπιστολογράφου καὶ ἡμῶν τὰ συγχαρητήρια.

Νοσταλγὸς ὅμως τοῦ τόπου ὁ κ. Τσούτσης δέν λησμονεῖ καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ χωριοῦ του καὶ τῆς περιοχῆς. Γράφει ὅτι πρέπει ἡ Νομαρχία νὰ φροντίσῃ νὰ τελειοποιηθῇ ὁ δρόμος ἀπό Πλαταριὰ - Σκορπιώνα - Ἀργυρότοπου γιὰ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ λεωφορειακὴ γραμμὴ Ἡγουμενίτσης — Πλαταριᾶς μέχρι τοῦ Ἀργυροτόπον, γιὰ νὰ ἐξυπηρετοῦνται χειμῶνα — καλοκαίρι, ὅλα τά γύρω χωριὰ

Πληροφοροῦμεν τὸν φίλον ἐπιστολογράφον ὅτι, κατόπιν παρακλήσεως τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἀργυροτόπου, ἀσχοληθήκαμε κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων μέ τὸ θέμα αὐτό Καί προσωπικῶς ἐπεσκέφθημεν τὸν κ. Νομάρχην, ὁ ὁποῖος θερμῶς ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν τελειοποίησιν τοῦ δρόμου τούτου, ἐκθέσαντες τὸ δίκαιον παράπονον τῶν κατοίκων. Ὁ κ. Νομάρχης μᾶς διεβεβαίωσεν ὅτι τὸν ἐρχόμενον χειμῶνα δέν θὰ διακόπτεται ἡ λεωφορειακὴ συγκοινωνία, διότι ἐν τῷ μεταξύ θὰ ἔχῃ τελειοποιηθῇ ὁ δρόμος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους.

Καὶ πάλιν θὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ θέματος, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι μόνον θέμα ἐφημερίδος, ἀλλὰ καί θέμα Νομαρχιακοῦ Συμβούλου, ὁ ὁποῖος ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἐπαρχίαν μας εἰς τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον διανέμει τὰς σχετικὰς πιστώσεις. Ἐὰν ἐφρόντισεν ἢ ὄχι ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος τῆς Ἐπαρχίας μας δὲν γνωρίζομεν. Ἤδη ἦλθε καιρὸς νὰ κριθῇ ἡ δράσις του.

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΞΕΧΩΡΟΥ

Εἰς τὸν Ναΐσκον Ξεχώρου Φιλιατῶν «Ἅγιος Κωνσταντῖνος» τελεῖται κατ' ἔτος Θρησκευτικὴ πανήγυρις τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου εἰς τὰς 21 Μαΐου.

Ἐφέτος προμηνύεται πανηγυρικότερος ὁ ἑορτασμὸς καί ἡ συρροὴ προσκυνητῶν ἐκ τῶν πέριξ καὶ μεμακρυσμένων χωρίων μεγαλύτερα.

Ὁ Ἐκκλησιούλα, παλαιὰ καί ἐτοιμόρροπη ἄλλοτε, κατεδαφίσθη καί χάρις εἰς τὴν θρησκευτικότητα τῶν κατοίκων ἀνηγέρθη εἰς τὴν σύτὴν τοποθεσίαν «Ἅγ. Κων)νος» νέος ναὸς τοῦ ὁποίου τὰ ἐγκαίνια θὰ τελεσθοῦν κατά τὴν προσεχῆ πανήγυριν τῆς 21 Μαΐου 1962.

ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Ὁ Νομάρχης Θεσπρωτίας κ. Τσιρκινίδης ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν, ἔνθα μετέβη πρὸς ἐπίλυσιν διαφόρων τοπικῶν ζητημάτων τῆς ἁρμοδιότητός του καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΣΤΕΓΑΣΙΣ ΤΩΝ ΓΡΑΙΚΟΧΩΡΙΤΩΝ

Πόσα χρόνια ἐπέρασαν ἀπὸ τότε πού ἐπλήγη ὁλοκληρωτικῶς τὸ Γραικοχώριον Ἡγουμενίτσης ἀπὸ ἰσχυρὸν σεισμόν; Κοντεύομεν νὰ λησμονήσωμεν τόσα πολλὰ εἶνα ἀπὸ τότε πού ἔγινε ἡ καταστροφὴ καὶ οἱ κάτοικοι ἔκ τοτε ζοῦν χειμῶνα καλοκαίρι στὶς μπαράγκες τὶς πρόχειρες. Ἔγιναν βέβαια ἐν τῷ μεταξὺ προσπάθειες, ἀλλὰ ὁ χρόνος μὲ τὸν χρόνο περνᾶ χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Χάρις στὴν προσπάθειαν τοῦ κ. Νομάρχου καὶ ἄλλων παραγόντων κάτι ἔγινε, ἀλλὰ συνεχῶς παρουσιάζονται ἐμπόδια. Ἄλλοτε οὐσιαστικά, ἄλλοτε τυπικὰ καὶ ἄλλοτε γραφειοκρατικὰ καί... Ρωμαϊκὰ! Τελευταῖα ὁ κ. Νομάρχης ἐζήτησε συμπληρωματικὴ πίστωσι ἐκ δραχ. 1.360.000 ποὺ ἀποτελοῦν τὸ ἥμισυ τοῦ ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ διὰ τὴν χορήγησιν στεγαστικοῦ δανείου εἰς ὅλους τοὺς δικαιούχους ἀστέχους. ὑπάρχει δηλ. πίστισις γιὰ τούς μισοὺς καὶ ἐζητήθη ἰσόποσον καί διὰ τοὺς ἄλλους μισούς.

Ὡς ὅμως πληροφορούμεθα ἀπό ἀλληλογραφίας τῶν Ἐρετζήδων πολιτικῶν μὲ τοὺς ἐνδιαφερομένους κατοίκους, ἐμφανίζεται δυσχέρεια διαθέσεως τῆς ποσὰ τοῦ κ. Νομάρχου αἰτηθείσης πιστώσεως ἐκ δρ. 1.360,000, διότι εἰς τὸν καταρτισθέντα προϋπολογισμὸν 1962 δὲν ἀναγράφεται κονδύλιον σχετικόν! ποὺ νὰ σκρτισθῇ ὁ συντάκτης τοῦ προϋπολογισμοῦ μὲ τέτοια μικροπράγματα!

Ὑπάρχει ὅμως μιὰ ἐλπὶς ἀμυδρὰ διὰ τούς ἁρμοδίους τοῦ ὑπουργείου Προνοίας — γράφει ὁ θεσπρωτὸς Πολιτικός, ὁ ἐπικοινωνήσας μὲ τάς ὑπηρεσίας ταύτας): Ἀναμένουν μὴ πως τοὺς χορηγήσῃ τὸ ὑπουργεῖον Συνονισμοῦ 20 000.000 ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις διὰ τοιούτους σκοποὺς· ὁπότε ὑπάρχει **πιθανότης ἱκανοποιήσεως καὶ ὑμῶν».**

Δὲν φανταζόμεθα νὰ εἶναι τόσον ζόρικος ὁ κ. ὑπουργὸς Συντονισμοῦ, ἀρκεῖ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Στράτος, ὁ ἁρμόδιος διὰ τὴν στέγασιν τῶν σεισμοπαθῶν, νὰ πατήσῃ πόδι, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δικαιοτάτου αἰτήματος. Δὲν ἀποτελεῖ τιμὴν διὰ τὸ Κράτος ἂν περάσουν οἱ σεισμοπαθεῖς κάτοικοι Γραικοχωρίου καὶ ἄλλον χειμῶνα στὶς μπαράγκες, ἡ ὁποῖες ἄλλως τε ἔφθαρησαν ἤδη διὰ τοῦ χρόνου.

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΜΑΣ

Ἀθλία εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ συγκοινωνιακοῦ μας δικτύου. Κατοβάλλεται προσπάθεια, χρήματα δαπανῶνται, ἀλλὰ δρόμους δὲν ἔχομεν. Μέ τὰς βροχὰς μάλιστα τοῦ χειμῶνος κατέστησαν ἀδιάβατοι. Ἰδίως οἱ δρόμοι πρὸς τὰς ὀρεινὰς περιοχάς. Ἀλλὰ καὶ ὁ δρόμος πρὸς Παραμυθιὰν, Γλυκῆν καὶ Μαργαρίτι Πάρ,αν μέ τὲς ἀπεράριθμες «λακούβες» εἶναι εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν. Τόσον οἱ ἐπαρχιακοὶ ὅσον καὶ οἱ κοινοτικοὶ δρόμοι παρουσιάζουν χάλια. Τά ὁποῖα ἐκ τοῦ προχείρου καλύπτονται ἐσπευσμένως ὅταν μᾶς ἐπισκέπτωνται ὑψηλὰ πρόσωπα. Ἰδίως οἱ Βασιλεῖς καὶ τὰ Βασιλόπουλα. Εὐχὴς ἔργον θὰ ἦτο νὰ μᾶς ἐπεσκέπτοντο τακτικὰ καί νὰ περιέρχωνται ὅλας τάς συγκοινωνιακας γραμμὰς. Εἰς πολλὰ χωρία ὅπως εἰς Ἀράχωβαν καὶ Πυλαμπᾶν, δέν ἔχει ἀρχίσῃ ἀκόμη οὔτε ἡ διάνοιξις κοινοτικῶν δρόμων. Δύσκολον βέβαια νὰ διορθωθοῦν αἱ ἐλλείψεις ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην, Ὅμως ἐλπίζομεν ὅτι μὲ τὴν τοποθέτησιν τοῦ κ. Φρίγκα, ὡς Δ)τοῦ τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν Θεσπρωτίας, ἡ κατάστασις θὰ ἀλλάξῃ. Ὅμως, ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι μεγάλη ἡ δραστηριότης ἑνὸς μόνον ὑπαλλήλου ἀπαιτεῖται καὶ βοηθητικὸν τεχνικὸν προσωπικὸν. Καὶ οἱ ὑπάρχοντες δέν ἐπαρκοῦν διά μελέτας, ἐκτελέσεις καὶ παρακολούθησιν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων εἰς ὁλόκληρον τὸν Νομόν. Χρειάζεται ν' αὐξηθῇ τὸ προσωπικόν. Καί σ' αὐτὸ ἔχουν τὸν λόγον οἱ βουλευταί μας Ὄχι νὰ διαπιστώνουν τὰς ἐλλείψεις διὰ τῶν ἐφημερίδων των Ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνεργοῦν. Διὰ νὰ μὴ δίδουν ὑποσχέσεις οἱ ὑπουργοὶ καὶ ὕστερα νὰ τὰς ἀναιροῦν!

"ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΡΟΣΗΛΘΕΝ;,,

Τὸ ἐρώτημα εἶναι τοῦ κ. Παπασταύρου. Ἀπευθύνεται πρὸς ἡμᾶς. Καὶ μᾶς ἐρωτᾶ: «Ἐαν ὁ ἄψογος τιμητὴς τῶν πάντων ἐν Θεσπρωτία— σ. σ. λησμονεῖ ὁ κ. Παπασταύρου ὅτι ὁ ἴδιος εἶναι τιμητὴς τῶν πάντωε ἐν Ἑλλάδι— κ. Οἰκονομίδης ἐγνώριζεν ὅτι πράγματι ἠσκήθη βία καὶ νοθεία εἰς Καστρίου καὶ Πέρδικαν, διατί δὲν προσῆλθεν εἰς τὸ ἐκλογοδικεῖον νὰ ἀνατρέψῃ ἐνόρκως τὴν «ψευδῆ κατάθεσιν» τοῦ κ. Παπασταύρου;».

Εἰς τὸ ἐρώτημα ἀπαντήσαμεν πρότοῦ νὰ προβληθῇ. Ὅτι οὔτε μᾶς ἐζητήθη παρά τοῦ κ. Πιτούλη ἡ συμπαράστασις, οὔτε καὶ οἱ ἴδιοι προσεφέρθημεν πρὸς τοῦτο. Διὰ λόγους προσωπικῆς ἀξιοπρεπείας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κινηθῶμεν ὡς «ἐθελονταί» μάρτυρες Ἐὰν ἐκολούμεθα θὰ κατεθέτομεν μόνον τὴν ἀλήθειαν, ἐπί τῶν ὅσων κατὰ τὰς ἐκλογὰς συνέβησαν. Καί δὲν θὰ ἀπεκρύπτομεν ὅτι ἠσκήθη ψυχολογικὴ βία. Τὴν ὁποίαν ἀπέκρυψεν ἴσως ὁ κ. Π. διότι αὐτὸ ἐπέβαλε τὸ συμφέρον του.

Ὅμως τὸ σημειωμά μας, ἐφ' οὗ ἀπαντοῦν τὰ «Θ. Νέα», δηλ. ὁ κ. Γιαπασταύρου, δὲν ἀναφέρεται εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Παπασταύρου ἐνώπιον τοῦ ἐκλογοδικείου, τὰ ὁποῖα ἀγνοοῦμεν. Ἀναφέρεται εἰς τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ κ. Παπασταύρου, φέρεται εἰπών, διὰ νὰ ἀντικρούσῃ τὰ ἔγγραφα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα κατέθησεν εἰς τὸ Ἐκλογοδικεῖον ὁ κ. Πιούλης διὰ τὴν διάψευσιν καταθέσεως μάρτυρος τοῦ κ. Παπασταύρου — ἐξ ὧν στοιχείων τὸ ἓν ὑπεγράφετο παρὰ συνωνύμου μας συγγενοῦς ἐπιστήμονος — ὅτι τὸ στοιχεῖον αὐτὸ εἶναι ἀνάξιον προσοχῆς. διότι ὁ ὑπογραψας τοῦτο ἐπιέσθη νὰ τὸ ὑπογράψῃ παρὰ τοῦ θείου του δημοσιογράφου κ. Οἰκονομίδου. Καὶ ἐπειδὴ, ὡς εἰς προηγούμενον φύλλον ἐγράψαμεν. αὐτὸ δὲν ἦτο ἀληθὲς, ἐχαρακτηρίσαμεν ψεύδη.